Prima mea întâlnire

Întâlnirea, mersul împreună, logodna

Roger P. Daniel

© SoundWords, Online începând de la: 09.10.2018, Actualizat: 09.10.2018

soundwords.de/ro/a11360.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Verset călăuzitor: Filipeni 4.8

> **Filipeni 4.8:** „Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de privit, orice faptă bună şi orice laudă, aceasta să vă însufleţească!”

Introducere

Despre întâlniri, aşa cum le cunoaştem astăzi, nu se vorbeşte nimic în Scriptură[1], cu toate că ar trebui să ne comportăm la o întâlnire întotdeauna corespunzător principiilor generale ale Scripturii. Dumnezeu ne-a creat astfel, încât să ne simţim atraşi de sexul opus şi prin urmare este normal ca băieţilor şi fetelor, cam de pe la 14-15 ani, să le placă să fie împreună.

Întâlniri

Întâlnirile pot contribui să învăţăm să ne purtăm cu persoanele de sex opus şi să ne simţim bine în prezenţa acestora. Aceasta este cu siguranţă ceva pozitiv, care priveşte creşterea într-un mediu normal şi echilibrat. În orice caz, tocmai aspectul de a te simţi bine cu persoane de sex opus ascunde pentru credincios următoarele două primejdii: jugul inegal şi pericolul paşilor greşiţi în domeniul sexualităţii.

Căci tu nu te întâlneşti cu cineva pe care nu-l placi. Deja de la început există o oarecare putere de atracţie, care se poate consolida în decursul următoarelor întâlniri.

Dacă apoi mai există şi sentimente profunde („poate că o/îl iubesc”), nu mai poţi gândi limpede. Dragostea este adesea oarbă chiar în lucrurile spirituale. Poate nu asculţi de învăţăturile Scripturii, pe care în împrejurări normale niciodată nu le-ai fi trecut cu vederea. Poate te vei maturiza abia când vei fi măritată nefericit într-un jug nepotrivit sau însărcinată sau tatăl unui copil căruia nu poţi să-i porţi de grijă sau orice altceva.

Dacă o întâlnire are loc în condiţii normale, se poate întâmpla ca tu să nu mai poţi opri senzaţia sexuală până nu se ajunge la sfârşitul firesc, la relaţia sexuală, iar tu ai căzut în curvie. Nu ai voie în nici un caz să subestimezi puterea pe care sexul o exercită asupra oamenilor. Chiar dacă ai reuşit să te împotriveşti poate de zece ori, la a unsprezecea oară poată să se ajungă la faptă.

Pe baza principiilor tocmai expuse şi prin ani îndelungaţi de experienţă în munca cu tineretul, vreau să propun în acest capitol unsprezece linii directoare, care merită să fie însufleţite în rugăciune. Dacă tu crezi că Dumnezeu vrea de la tine ca tu să îndeplineşti toate cele unsprezece sau zece dintre aceste reguli sau poate numai patru dintre ele, atunci fă-le ca o regulă personală a ta pentru fiecare întâlnire; nu pentru că am spus eu aceasta, ci pentru că tu eşti convins că îndeplineşti voia lui Dumnezeu prin ele. Chiar dacă modifici puţin aceste linii directoare, este în ordine; eu am totuşi convingerea că oricine are nevoie de reguli solide care privesc întâlnirile. Succesiunea următoarelor puncte este arbitrară.

1. Fiecare întâlnire să fie o trăire sufletească, spirituală şi nu o întrevedere trupească (sexuală). Când un creştin se întâlneşte cu cineva, să-şi pună aceasta în gând, să-l cunoască pe celălalt ca persoană şi nu să-şi satisfacă propria plăcere.

2. Trebuie să ştii câte ceva despre persoana cu care vrei să te întâlneşti. Dacă el/ea are o reputaţie îndoielnică, să refuzi întâlnirea. Buna ta reputaţie este preţioasă şi nici o întâlnire nu merită s-o prejudiciezi. Dacă persoana în cauză îşi are reputaţia pe drept, ai putea fi pus sub constrângere s-o urmezi în domeniul sexual sau să fii implicat în alte lucruri îndoielnice sau foarte simplu, în lucruri păcătoase.

3. Nu te întâlni sau numai în cazuri absolut excepţionale cu un necredincios. Nu trebuie să ne întâlnim cu el/ea decât cu conştiinţa că această întrevedere corespunde şi voii lui Dumnezeu (observi cât de importantă este viaţa ta de rugăciune?). Gândeşte-te că n-ar exista nici o căsnicie într-un jug nepotrivit, dacă n-ar exista întâlniri cu necredincioşi.

4. Dacă eşti deplin lămurit că ai fost condus aşa, ca să te întâlneşti un necredincios / o necredincioasă, atunci dă-i acestei persoane o mărturie neîngrădită despre credinţa ta. Acesta este singurul motiv care poate exista, după părerea mea, pentru o întâlnire voită de Dumnezeu, între un credincios şi un necredincios. Majoritatea nu vor mai dori să se întâlnească a doua oară, dar prin harul lui Dumnezeu poate fi posibil ca unul sau altul să fie mântuit. Te rog să fii în mod deosebit foarte atent în legătură cu acest punct! Dacă n-aş fi văzut asemenea cazuri rare, nici măcar n-aş fi pomenit posibilitatea că o întâlnire cu un necreştin poate fi spre onoarea lui Dumnezeu, pentru că deja aşa de multe întâlniri cu necredincioşi au dus la necaz şi la nenorocire. Te rog, nu lua ceea ce spun eu aici, ca o scuză pentru a-ţi urma firea veche.

5. Învaţă şi pune la inimă Filipeni 4.8: "Tot ce este:

   adevărat,
   vednic,
   drept,
   curat,
   vrednic de iubit,
   vrednic de privit,
   orice faptă bună
   şi de laudă,
   aceasta să vă însufleţească."

   Dacă o întâlnire stă cu totul sub semnul acestui verset biblic, nu te vei întoarce acasă cu o conştiinţă încărcată, cu griji sau regrete.

6. Gândeşte-te că Dumnezeu are un partener pentru tine. Nu-I lua lui Dumnezeu din mână această problemă, prin faptul că intri într-o relaţie care pentru tine este de calitatea a doua (sau a zecea sau a suta). Dacă va deveni ceva „serios”, trebuie să fii sigur că el/ea este alegerea lui Dumnezeu pentru tine.

7. Să nu priveşti, să nu citeşti, să nu-ţi preocupi gândurile cu nimic care te excită sexual.[2] Aceasta este poate excitant şi stimulant, dar fără îndoială, ideile tale morale se vor deforma. Este vorba despre un soi subtil de tortură psihică. Gândeşte-te la David şi Bat-Şeba (2 Samuel 11-12). Dacă David s-ar fi uitat în altă parte când a văzut-o pe Bat-Şeba făcând baie, în loc s-o observe şi s-o dorească, s-ar fi scutit singur de mult păcat şi nenorocire. Este tot mai greu de a fugi de o asemenea întinare mintală, contează, totuşi, înaintea lui Dumnezeu, să facem tot posibilul. De aici face parte autodisciplina autentică, dar este, aşa cum a spus odată cineva, că nu poţi opri păsările care zboară deasupra capului tău, dar le poţi împiedica să-şi facă cuib pe cap.

8. Nu te „juca" cu sexualitatea la o întâlnire. Sigur că este un sentiment plăcut să vă spuneţi reciproc vorbe dulci şi să schimbaţi dezmierdări, dar este şi un pas uriaş în direcţia curviei şi a consecinţelor acesteia pe tot parcursul vieţii, în anumite împrejurări. Când cineva se joacă cu focul, Dumnezeu poate îngădui ca el/ea să se ardă. Iosif este pentru noi un model bun (Geneza 39.1-18). Lui i-a fost aproape servită pe tavă de argint posibilitatea unei excitante întâlniri sexuale; probabilitatea că ar fi fost prins era mică. Dar el n-a consimţit la această ofertă nici cu cel mai mic pas. El a fugit şi a spus: „Cum aş putea eu să fac un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Concepţia lui morală era îndreptată spre Dumnezeu.

9. Nu te duce în asemenea locuri, unde se poate cădea repede în păcat. Plimbări romantice, bancheta din spate a maşinii, o casă goală, un cinematograf în aer liber unde filmul se vizionează din maşină, etc., sunt toate capcane care-şi aşteaptă victimele.

10. Nu te îmbrăca şi nu te comporta într-un fel care ar putea să-i excite sexual pe alţii. Dacă prin comportamentul tău sau prin îmbrăcămintea ta trezeşti dorinţe fizice persoanei cu care ţi-ai dat întâlnire (sau altora), l-ai determinat sau ai determinat-o să comită adulter cu tine în inima lui/ei (Matei 5.27-28) şi

astfel să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu. Poate că înainte de toate, tinerele fete nu sunt conştiente cum pot: lipsa sutienului, bluza foarte decoltată sau descheiată, puloverul strâmt, pantalonii scurţi, fusta crăpată până sus, faţa sulimenită să aţâţe bărbaţii tineri (şi mai bătrâni) şi să lasă să se nască într-o anumită măsură dorinţa trupească pentru acea persoană. O mare parte a costumului de baie (pentru bărbaţi şi pentru femei) este orice altceva decât decent. Voia lui Dumnezeu în ceea ce priveşte îmbrăcămintea este întotdeauna „cu ruşine şi sfială" (1 Timotei 2.9-10). Poţi într-adevăr să spui înaintea lui Dumnezeu că toată îmbrăcămintea ta şi fardul tău sunt decente? Te rog, gândeşte-te că frumuseţea (întotdeauna pozitivă) şi atractivitatea sexuală (care dă naştere la dorinţă) nu sunt acelaşi lucru. Păstrează-ţi puterea de atracţie sexuală pentru viitorul tău partener.

11. Nu te juca cu sentimentele întâlnirii tale. Unii băieţi credincioşi şi unele fete credincioase au câte un talent să lase lucrurile să ajungă atât de departe la o întâlnire, încât celălalt sau cealaltă arată un veritabil interes, iar apoi îl/o lasă baltă ca pe un cartof fierbinte. Acest soi de „jocuri" au făcut deja multe răni adânci şi greu de vindecat. „Fiţi buni unii cu alţii, miloşi" (Efeseni 4.32). Oamenii nu sunt cartofi fierbinţi.

A merge împreună

Ce-i drept, „mersul împreună" nu se găseşte în Biblie, dar nici nu este nebiblic şi are anumite avantaje şi dezavantaje. Este o promisiune a întâlnirii şi poţi să fii mai des cu persoana pe care o placi. Pe de altă parte, prin aceasta cercul de prieteni devine mai mic şi creşte primejdia de a destinde regulile personale privitoare la întâlniri şi la contactul sexual. Mersul împreună nu trebuie să fie o modă, ci un pas în direcţia căsătoriei. Deci, deoarece mersul împreună include gândul la o căsătorie de mai târziu, este aici foarte important să fii sigur că mergi cu partenerul destinat de Dumnezeu. Vrem să citäm aici încă o dată Proverbe 3.5-6: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta!

Recunoaşte-L în toate căile tale şi El îţi va netezi cărările."

Logodna

Logodna este ultimul pas înainte de nuntă şi nu trebuie făcut neglijent. Pe vremea Bibliei logodnele erau angajante (Deuteronomul 22.23,27, Matei 1.16-24). Logodna nu este o căsătorie de probă şi nici un bilet gratuit sexual. Lucrul acesta este foarte important. Este uşor de spus: de ce nu? Doar ne căsătorim în curând. Cu toate acestea, sexul înainte de căsătorie este păcat şi un start greşit în căsnicie, pentru care ne dorim totuşi binecuvântarea lui Dumnezeu şi nu dezaprobarea Lui. Timpul logodnei se poate folosi totuşi pentru informarea din cărţi scrise de autori credincioşi, asupra realizării actului sexual.[3] Sau se pot cere sfaturi de la alţii, de preferinţă de la cineva care are un dar şi experienţă în sfătuirea în acest domeniu sau te poţi adresa unui frate/soră de încredere, la care te simţi în siguranţă şi care poate da cuiva o bună asistenţă. În afară de aceasta, perioada de logodnă se poate folosi pentru un control la medic. Şi perioada logodnei este timpul de a fi înaintea Domnului definitiv, absolut şi sută la sută sigur că logodnicul/logodnica este partenerul hotărât de Dumnezeu pentru mine. Timpul de a corecta unele defecte, este foarte scurt. Vă căsătoriţi voi într-adevăr „în Domnul"? Puteţi să aplicaţi într-adevăr la voi 1 Corinteni 13.4-8, aceste minunate însuşiri ale adevăratei dragoste? Puteţi într-adevăr să spuneţi:

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată."

Puteţi voi chiar să vă rugaţi cu adevărat împreună pentru încheierea căsătoriei care vă stă înainte? Şi dacă nu, ar putea fi acesta un indiciu de îndoieli ascunse? Vă rog, fiţi foarte siguri în hotărârea voastră. Dacă există vreo ezitare, aşteptaţi atât până când sunteţi siguri. După „Da, vreau!" este mult mai greu, dacă nu imposibil, de corectat greşeli.

În afară de aceasta, perioada de logodnă este timpul de a chibzui ce priorităţi vrem să punem în familie, cum vrem să planificăm familia, etc. Unde vrem să trăim, la oraş sau la sat, într-o casă sau într-o locuinţă. Cine şi cum ia finanţele în mână? Cum ne organizăm cu diferitele hobby-uri? Cum îi împărtăşesc partenerului ceea ce-mi displace? Am poate obiceiuri care-l calcă pe nervi pe partenerul meu? Ce gândesc amândoi despre ospitalitate? Arată amândoi dorinţa şi sunt dispuşi să aibă o casă deschisă pentru fraţi? Cum se rezolvă conflictele spre cinstea lui Dumnezeu şi spre consolidarea unităţii nou formate? Există unele rezerve, temeri în ceea ce priveşte sexualitatea sau alte lucruri, care ar putea duce la probleme în căsnicie? Şi dacă acesta este cazul, cum se procedează cu el? Cum se procedează cu părinţii şi rudele sau cu vechii prieteni, în mod deosebit cu cei necăsătoriţi, cu care înainte s-a petrecut mult timp? Care sunt valorile noastre pământeşti şi spirituale şi se potrivesc ele?

Probabil că există mult mai multe întrebări, al căror răspuns nu rezultă de la sine, ci trebuie prelucrat din greu şi discutat deschis şi uneori necesită şi ajutorul din afară. Cu toate acestea, multe perechi tinere ignoră aceste probleme, pentru că văd totul prin nişte ochelari roz – până într-o zi când izbucneşte conflictul şi căsnicia are de suferit. Dar poate că aceasta ţine în parte şi de noi, cei mai în vârstă, care suntem căsătoriţi deja de câţiva ani şi am neglijat să luăm tânăra pereche sub aripile noastre şi s-o ajutăm. Important este totuşi ca aceste întrebări să fie analizate cu grijă şi în linişte înainte de încheierea căsătoriei şi trebuie să se răspundă la ele.

Adnotare

[1] Există unii fraţi foarte apreciaţi pe baza învăţăturii lor sănătoase din Biblie, care sunt ferm convinşi că întâlnirea prietenească repetată, frecventă, adică atunci când se întâlnesc băieţii şi fetele pentru a întreprinde ceva împreună în timpul lor liber, ca prieteni, este împotriva conţinutului general al Scripturii. Ei cred că acest gen de întâlniri ar trebui să aibă loc abia atunci când sunt destul de siguri că Dumnezeu i-a destinat pe amândoi ca parteneri pentru căsătorie. Dacă această restricţie ar fi practicată mai mult, este argumentat că ar exista mult mai puţină ispită sexuală şi păcate în domeniul sexual între tinerii care sunt credincioşi.

După cum veţi constata la citirea acestei cărticele, încă n-am ajuns înaintea

Domnului la o evaluare la fel de riguroasă a unei asemenea întâlniri. Eu nu privesc aceste întâlniri ca „nepotrivite Scripturii", dar sunt de acord cu aceasta, că ele oferă mai multe ocazii de a cădea în păcat. De aceea vreau în acest capitol să lămuresc înainte de toate, cât de important şi necesar este de e recunoaşte şi de a înţelege voia lui Dumnezeu privitor la sexul înainte de căsătorie şi pentru căsătoria propriu-zisă şi cât de uşor se poate ajunge în acest domeniu la căderea în capcana lui satan, în ce priveşte, de exemplu, întâlnirea nechibzuită cu persoana nepotrivită sau comportamentul personal la o întâlnire. Privilegii deosebite, fie posedarea unui carnet de conducere sau întâlnirile cu persoane de sex opus, conţin şi ele responsabilitate deosebită. Care opinie este acum conform Scripturii? Sunt ambele păreri corecte pe jumătate? Doar vrem să ştim voia lui Dumnezeu, nu? Deci, de aceea, încă o dată: fiecare dintre voi trebuie să se roage serios pentru un asemenea lucru important şi „să cercetăm Scripturile, să vedem dacă aceste lucruri erau aşa" (Faptele apostolilor 17.11). Responsabilitatea pentru aceasta, dacă procedezi corect înaintea lui Dumnezeu, este în cele din urmă a ta.

[2] Dumnezeu numeşte gândul la sex cu o persoană „a comite adulter cu ea în inima lui" (Matei 5.28). Acesta este unul din marile primejdii şi păcate posibile pentru autosatisfacere. Medicii susţin că actul fizic al masturbării nu cauzează, foarte probabil, nici un prejudiciu fizic, dacă nu este făcut în exces. Biblia tace asupra acestei teme, totuşi, faptul în sine este adesea însoţit de gânduri adultere, care sunt, foarte clar, păcat. Dumnezeu nu va trece cu vederea un asemenea adulter mintal. În afară de aceasta, după gândurile lui Dumnezeu, sexul şi nu autosatisfacerea este un act de dragoste între cei doi parteneri într-o căsnicie. Nu vreau să spun mai mult la această temă frecvent controversată.

[3] În afară de câteva rânduri, care se ocupă cu metodele controlului naşterii, la care autorii recomandă metode care după părerea mea se bazează pe principiul avortului, recomand cartea „The At of Marriage" (Actul de căsătorie") de Tim şi Beverly LaHaye, Zondervan, Grand Rapids. Michigan. Alţii recomandă şi casetele de Howard Hendricks şi James Dobson.

Tradus de la: Mein erstes Date

Din cartea *Dating, Marriage, Sex and Divorce*, Believer's Bookshelf, 1982

Traducere: Ion Simionescu